V-8639

Komisarjat Prasowy Egzemplarz Obowiązkowy

Nr. 7 (159). Lublin, dnia 1 maja 1921. Rok V.

ROBOTNIK

TYGODNIK POŚWIĘCONY SPRAWOM WARSTW PRACUJĄCYCH.
Organ Stowarzyszenia Robotników Chrześcijańskich.

Adres Redakcji i Administracji:
Krakowskie - Przedmieście 7, I piętro (Lokal Stow. Robotników Chrześć.).
Redaktor przyjmuje.
w poniedziałki, wtorki, środy i piątki od godziny 6—7 wieczorem.

Przedpłata wynosi: kwartal. z przesyłką 60 mk., dla członków Stowarzyszenia, na prowincji z przes. 70 mk.
Ceny ogłoszeń: 7a wiersz petitowy 1-szpaltowy na ostatniej stronie 10 mk., na 1-ej stronie 12 mk., w tekście 14 mk. Drobne ogłoszenia po 1 mk. za każdy wyraz.
Administracja otwarta codzien. od g. 9—3 pp. i od 5—8 wiecz. z wyjątkiem świąt i niedziel.

Pojedyńczy Nr. 5. marek.

PRACĄ i ŁADEM. || Jeden za Wszystkich—Wszyscy za Jednego.

TRZECI MAJ.

Po raz trzeci obchodzić będziemy święto uchwalenia Konstytucji 3-go Maja w wolnej Ojczyźnie. Dziś ono staje się tem jaśniejszem i promienniejszem, że posiadamy konstytucję uchwaloną dnia 17-go marca b. r., która filary swoje oparła o fundament Konstytucji z r. 1791.

Konstytucja 3-go Maja mimo nowej konstytucji nie traci swej świętości, swej wielkości. A dlaczego? Jest ona bowiem dowodem, iż nie wszyscy w Polsce „stojącej nierządem" nie myśleli o ratowaniu Ojczyzny.

Owszem znaleźli się tacy, którzy z całą świadomością przekonani byli o błędach szlachty, panów, wiedzieli, że stan mieszczański, robotniczy i chłopski jęczą pod bezprawiem magnata i ta garść ludzi zrozumiała zgrozę położenia, a nie oglądając się na żadne przeszkody ruszyła do pracy i zbudowała gmach, na który z dumą patrzyły pokolenia, a którego nam zazdrościły narody ościenne. Uchwalenie konstytucji w chwilach przed upadkiem Polski, to testament dla tych, którzy już wolnej Ojczyzny nie oglądali. Była ona i jej hasła wijatykiem dla dalszych słusznych prac o niepodległość Narodu, była ona źródłem, z którego czerpała nasza młodzież, była dowodem dla robotnika i mieszczanina, że ma on prawa i obowiązki wobec Ojczyzny, była również wezwaniem pierwszem do włościaństwa, iż i ono musi zakasać rękawy i pracować, by godnie dźwigać imię Polaka

We wtorek zatem gdy i nasze miasto obchodzić będzie wiekopomną rocznicę, nie zbraknie ani jednego kolegi. Wystąpimy wspólnie i damy dowód, iż świętem naszem to dzień 3 Maja, że kochamy i cenimy to, co stworzone zostało przez Polaków dla Polaków, co przesiąknięte było tą szczerą miłością do Kościoła i Ojczyzny.

My a oni.

O duszę robotnika walczą dwa obozy: my, oparci na odwiecznych i niewzruszonych podstawach prawdy Chrystusowej, i oni, mający żydowsko-pogańskie zasady za swą ewangelję. I zacięta jest ta walka; czasy obecne spotęgowały jej zawziętość.

I różne przyświecają tym obozom cele. My chcemy dźwignięcia robotnika z nędzy cielesnej i duchowej, bo dwa uznajemy w każdym człowieku składniki: ciało i duszę. Szczęście ziemskie i niebieskie pragniemy mu zapewnić. Oni tylko ciałem się interesują, duszy nie dostrzegają. Jedynie na ziemi widzą szczęście ludzkie, dola pośmiertna człowieka nic ich nie obchodzi; troskę o to pozostawiają robactwu.

My pragniemy uczynić z robotnika obywatela kraju z równemi obowiązkami, by swą pracą przyczynił się do szczęścia wszystkich. Oni, o ile rzeczywiście szczerze się nim zajmują, a nie tylko, jak to się często dzieje, samolubne mają pobudki, chcieliby uczynić zeń tyrana, co innych uciska, dręczy prześladuje i o zaspokojeniu własnych zachcianek tylko myśli. My każemy robotnikowi nie tylko o siebie, ale także i o innych się troszczyć. Oni nawołują go, by tylko o własną kieszeń dbał, nie cofając się nawet przed krzywdą i gwałtem.

My staramy się oprzeć szczęście robotnika na zgodnej współpracy z innemi warstwami i klasami. Oni pragną walki klasowej, w którejby jedna klasa drugą pożerała, na podobieństwo drapieżnych zwierząt, co między niemi jedno na życie drugiego nastawa.

My prowadzimy robotnika do lepszej przyszłości drogą ładu, porządku, pokoju. Oni ciągną go za sobą poprzez gwałty, rozruchy, zaburzenia, nieraz i rozlewy krwi. My pragniemy spokoju, oni zamętu. My chcemy dokonać wyzwolin robotnika wśród jasności dnia, co nie dopuszcza żadnych zbrodni, oni dzieło swe chcą przeprowadzić wśród ciemności nocy, co wiele złego pokrywa.

My opieramy się na prawdzie, oni na kłamstwie i fałszu.

To też my a oni różnemi sposobami walczymi o duszę robotnika. A różnice tę uwydatnił świetnie ostatnio Ojciec św. Benedykt XV w liście swym do biskupów prowincji weneckiej, pisząc m. i. tak: „Niechaj więc zostaną robotnicy wiernymi Kościołowi, choćby on pozornie mniej dawał, niż przeciwnicy; gdyż nie budząc przesadnych i zwodniczych nadziei, przyrzeka tylko to, co jest sprawiedliwem i trwałem".

My, jako o prawdę oparci, zbliżamy się do robotnika z prawdziwemi tylko słowami. Oni, na kłamstwie wyrośli, zwodzą i łudzą.

My przyrzekamy tylko to, co jest w rzeczywistości wykonalne, obiecujemy tylko to, co osiągnąć możemy. Oni nie krępują się temi więzami, bo kłamstwo daje wielką wolność w słowach. Stąd zapowiadają świetną przyszłość, obiecują przywrócić raj ziemski.

My skromne robimy obietnice. Oni są w nich nadzwyczaj hojni.

My nie przyrzekamy rzeczy nadzwyczajnych. Oni głoszą wprost rzeczy olśniewające.

My pozostajemy w tyle wobec ich obietnic i przyrzeczeń. Zaćmiewają nas oni niemi. Nie możemy im w tem sprostać. Oni dawają robotnikom więcej w słowach, ale tylko w słowach.

Bo my mówimy prawdę i liczymy się z rzeczywistością. Oni łudzą i zwodzą i robią nadzieję na rzeczy niewykonalne.

My tego, co przyrzekamy, dotrzymamy. Oni swych świetnych obietnic nie mogą spełnić.

My dajemy w słowach mniej, a w czynach więcej. Oni dawają w słowach wszystko, a w czynach nic lub bardzo mało.

My osiągniemy swój cel, choć oni ponętniejszy stawiają. Oni przynoszą tylko rozczarowanie tym, co im zawierzyli.

Za nami mówią czyny, za nimi słowa.

Nam chodzi jedynie o rzeczywiste polepszenie doli robotnika, im zaś o pozyskanie zwolenników i przeprowadzenie z pomocą tychże własnych planów.

Za nami idą ci, co trzeźwo patrzą i rozumnie myślą. Oni pozyskują sobie tych, co łatwo wierzą szumnym słowom i nie umieją rozróżnić ziarna od plewy.

Któż to ci „my i oni"? „My", to ci wszyscy, co chcemy sprawę robotniczą rozstrzygnąć w myśl chrześcijańskiej nauki, co do nich się otwarcie przyznawamy, a łączymy się w chrześcijańskich organizacjach. „Oni" to nie tylko socjaliści ale także ci, co mało sobie robią w życiu z zasad chrześcijańskich, co z wielkiemi obietnicami i szumnemi zapowiadaniami lubią wobec robotnika występować, co żyją z jątrzenia i siania niezgody, co nienawistnie mówią i nienawistnie działają.

Wielu mamy takich.

KONSTYTUCJA A KOŚCIÓŁ.

Odezwa 23 księży.

...„Opatrzność pozwoliła uzyskać w Sejmie wolę zgodną, dostatecznie silną, aby gmach Rzeczypospolitej oprzeć na fundamencie prawa i wolności, na zasadach odwiecznych sprawiedliwości". Temi słowy charakteryzują księża-posłowie sejmowi Konstytucję 17 marca w odezwie, o której podaliśmy notatkę. Odezwa podnosi z uznaniem i wylicza te wszystkie postanowienia Konstytucji, które „gwarantują wierze i Kościołowi należne miejsce w życiu państwowem". Do takich postanowień należą obok uroczystej inwokacji: „W imię Boga Wszechmogącego": 1) Przysięga prezydenta państwa według formuły katolickiej. 2) Równouprawnienie duchowieństwa w korzystaniu z praw obywatelskich. 3) Nietykalność własności kościelnej, bezpieczne posiadanie przezeń fundacji, zakładów religijnych, naukowych i dobroczynnych oraz całkowita swoboda zarządzania niemi. 4) Wolność Kościoła rządzenia się jego własnem prawem oraz oparcie stosunku państwa i Kościoła na umowie ze Stolicą Apostolską, która będzie zatwierdzona przez Sejm. 5) Zabezpieczenie pociech religijnych obywatelom w zakładach zostających pod opieką państwową i 6) Obowiązkowa nauka religji w szkołach początkowych i średnich pod kierunkiem i nadzorem władz kościelnych.

Trzy zasady dalsze (wyznanie prezydenta państwa, naczelne stanowisko religji katolickiej w państwie i prawo rodziców do tego, by ich dzieci były wychowywane przez nauczycieli tego samego, co i oni wyznania i na zasadach tegoż wyznania) — upadły w trzeciem czytaniu, gdyż przeciw nim wystąpili gwałtownie żydzi. Do żydów i socjalistów przyłączyli się niestety także niektórzy posłowie z prawicy, za co otrzymali z trybuny sejmowej publiczne podziękowanie od posła żydowskiego... „Nic dziwnego — dodaje odezwa — bo teraz wobec państwa polskiego talmud może być zrównany z religją katolicką". Za szczególnie bolesny dla katolicyzmu uważać należy ten artykuł, który określając stosunek Kościoła do państwa odmawia Kościołowi nawet nazwy: „religja rzymsko-katolicka" (zastępując ją „wyznaniem"), przez co staje w sprzeczności ze stanowiskiem Konstytucji 3-go Maja i z całą rolą historyczną Kościoła w Polsce.

Przegraną w sprawie powyższych trzech zasad przypisać należy małej u ogółu polskiego świadomości, czego od stosunków państwowych wymaga zasada katolicka. „Trzeba nam zatem gwałtownej jąć się pracy ku oświacie", trzeba wymagać od przyszłych posłów nie tylko dobrego serca i miłości ojczyzny, ale także światłej wiary katolickiej, by w Sejmie nie zdradzali zasad katolickich swych wyborców pod wpływem bałamuctwa. Odezwa wyraża pewność, że „gdy przekonania ogółu staną się świadomie katolickiemi, to wtedy łatwo i Konstytucji naszej nadamy całkowity wyraz zasadniczego prawa katolickiego państwa".

Dodajemy wreszcie, że zarówno z tekstu odezwy, jak i z późnego terminu jej ogłoszenia wynika jasny cel księży posłów, nie potępiania Konstytucji i nie podkopywania jej autorytetu w narodzie. Chodzi im tylko o podkreślenie jej zalet i braków ze stanowiska katolickiego.

Odezwę podpisali: arc. Teodorowicz, tudzież księża posłowie: Lutosławski, Stychel, Adamski, Lubelski, Wojnarowicz, Bolt, Mąkowski, Kłos, Wróblewski, Szczęsnowicz, Madej, Sobolewski, Sykulski, Kurzawski, Styczyński, Kupczyński, Suliński, Dzikowski, Londzin, Nowakowski, Witkowski i Kaczyński.

W PRZECUDOWNYM TRZECIM MAJA!

Już majowa błysła zorza,
Już do Ciebie Matko Boża,
Twój poddańczy śpieszy lud.
Pieśń na ustach, w serca skrusze,
Po tej życia zawierusze
Idzie święcić krwawy trud,
I pieśń płynie ponad chatki:
„Idźmy tulmy się jak dziatki!" —

Lud upadłszy na kolana
Przed cudownym chlebem Pana,
Swą nabożną nuci pieśń.
Wierna rzesza w rozmodleniu,
W błogiej ciszy, ukojeniu
Z strząsa grzechu pleśń.
Głos nad gaje brzmi zielone
„Chwalcie łąki umajone" —

A za ludem drzewa, kwiatki
Cześć dla Bożej niosą Matki,
Wdzięczne szumy, słodką woń.
I lud patrzy na ołtarze,
Rozpromienia smętne twarze
I pokornie szepce doń....
W każdej wiosce ludzkość cała:
„Gwiazdo śliczna i wspaniała". —

Świat różami okwiecony,
Kościół w zieleń umajony,
Cudny tworzy piękny raj
W nowej szacie Polska cała,
Wstaje cudna i wspaniała,
W cudny Trzeci jasny Maj
W niebo płynie pieśni słowo:
Pobłogosław lud Królowo! —

Biją dzwony w polskim kraju,
W przecudownym Trzecim Maju,
Na wyzwoleń cud,
Ludu rzesze, wojska roty,
Niosą znak wolności złoty,
Na ofiarę krwawy trud,
Pieśń wdzięczności brzmi wspaniała.
„Cześć Maryi, cześć i chwała".

Józef Kapuściński.

Uzupełniające wybory do Rady Miejskiej.

Jak wiadomo, dnia 5 maja odbędą się wybory do Rady Miejskiej. Jak do tychczas zgłoszono 7 list. W porozumieniu z członkami naszego Stowarzyszenia ustalona została lista kandydatów № 5. Wzywamy zatem naszych członków do karnego *głosowania*. Przyjdzie Wam to tem łatwiej, że dzień ten jest dniem świątecznym. Poniżej podajemy wykaz kandydatów z listy

Nr. 5.

1. Zaremba Roman. 2 Milewski Michał. 3. Gumiński Wincenty. 4. Dolak Wacław. 5. Modrzewski Władysław. 6. Nazarewicz Teofil. 7. Wojciechowski Władysław 8. Pryliński Kazimierz. 9. Dziewiecki Paweł. 10. Kalinowski Kazimierz. 11. Kowalczyk Józef. 11. Pleskaczyński Tomasz. 13. Frenkler Henryk. 14. Kozłowski Jan. 15. Sowa Marjan. 16. Banasik Józef.

Tekst Statutu Związków Zawod. Chrześcijańskiego Zjednoczenia Zawodowego w Rzeczypospolitej Polskiej.

Statut Związku Zawodowego (wyszczególnienia zalegalizowanych Związków Zawodowych pomieszczamy poniżej) Chrześcijańskiego Zjednoczenia Zawod. w Rzeczyposp. Polskiej.

(Dokończenie).

Oddziały.

§ 21.

W każdej miejscowości, gdzie istnieje przynajmniej 20 członków może powstać Oddział Związku.

Członkowie poszczególnych zawodów mogą zakładać sekcje specjalnie zawodowe.

Organami, kierującemi oddziałami są: Zarządy Oddziałów, które powinny co miesiąc zdać dokładny obrachunek Zarządowi Związku i gotówkę do kasy Związku regularnie wysyłać.

Gdzie Zarząd z powodu małej liczby członków wybrać niemożna, ustanawia Zarząd Związku mężów zaufania.

Zadaniem Oddziału jest popieranie statutowych celów Związku.

§ 22.

Zarząd Oddziału składa się z przewodniczącego, jego zastępcy, sekretarza i jego zastępcy, skarbnika i trzech rewizorów kasy, wybranych na walnem zebraniu na 1 rok.

Zarządy oddziałów starają się o rozwój Oddziału przez organizowanie czyli zjednywanie nowych członków dla Związku, znajdują się w stałej łączności z Zarządem Związku lub ich urzędnikami, korespondują z nim stale, zgłaszają nowych członków nowowstępujących i ustępujących, ściągają przez skarbnika i mężów zaufania składki od swych członków, odsyłając takowe z dokładnym obrachunkiem co miesiąc do kasy Związku, dostarczają regularnie swym członkom organ związkowy, starają się o przeprowadzenie wszelkich uchwał i wskazówek Zarządu Związku i jego urzędników, naznaczają w porozumieniu z Zarządem Związku mężów zaufania, pośredniczą pomiędzy członkami, a Zarządem Związku lub jego urzędnikami w sprawach związanych z przynależności członka do Związku.

Z dochodów ogólnych Oddziału wolno Zarządowi Oddziału zatrzymać 15% na pokrycie kosztów miejscowych, jak to: materjały piśmienne, portorje, oraz na opłacenie mężów zaufania i administracji.

Pozostałych funduszów używa się na cele oświatowe i propagandy związkowej, z których winien być zdany dokładny obrachunek.

Zebrania Oddziałów.

§ 23

Każdy Oddział winien przynajmniej raz na miesiąc urządzić zebranie, na którem powinien być o ile możności odczyt lub wykład dotyczący spraw ruchu chrześcijańsko-społecznego.

Oprócz tego powinny być urządzane zebrania dyskusyjne w kwestji zawodowej i kulturalno-oświatowe.

Zebrania walne Oddziałów wybierają raz do roku w grudniu Zarząd Oddziałów.

Nowy Zarząd obejmuje swą działalność od nowego roku.

Rozwiązanie i likwidacja.

§ 24.

Rozwiązanie i likwidacja Związku może nastąpić za zgodą $^3/_4$ delegatów przy obecności przynajmniej $^1/_2$ uprawnionych do głosowania.

W razie rozwiązania i likwidacji Związku lub odłączenia się się od Ch. Z. Z. majątek Związku przypada kasie Ch. Zw. Z. w R. P.

Uwagi ogólne.

§ 25.

Członkowi Związku niewolno równocześnie należeć do innej organizacji zawodowej nienależącej do Ch. Z. Z. w Rz. P.

§ 26.

Każdy członek powinien statut znać i według niego postępować.

§ 27.

Spory pomiędzy członkami w Oddziale rozstrzyga Zarząd Oddziału. Przeciwko uchwale Zarządu Oddziału wolno się odwołać do Zarządu Związku, który ostatecznie sprawę rozstrzyga.

§ 28.

Zarząd Związku używa pieczęci okrągłej z napisem: Związek Zawodowy.... Chrześcijańskiego Zjednoczenia Zawodowego w Rzeczpospolitej Polskiej w Warszawie. Zaś Zarządy oddziałów używają pieczęci podłużnej.

Na podstawie powyższego statutu zostały zarejestrowane i zapisane do Księgi Rejestracyjnej Pracowniczych Związków Zawodowych przez Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej, (zgodnie z zaświadczeniami Głównego Inspektora pracy za №№ I—13815/21, I—13919/21, I—13826/21, I—13918/21, I—13917,21, I—13328/21, I—13946/21, I—13816/21, I—13947/21, I—13948/21, i I—13964/21) następujące Związki Zawodowe Chrześcijańskiego Zjednoczenia Zawodowego w Rzeczypospolitej Polskiej:

1) Robotników przemysłu spożywczego—dn. 17 marca 1921 r. za № 231.

2) Pracowników biurowych i handlowych—dn. 17 marca 1921 r. za № 234.

3) Robotników przemysłu metalowego dn. 17 marca 1921 r. za № 235.

4) Robotników przemysłu konfekcyjnego—dn. 17 marca 1921 r. za № 233.

5) Robotników przemysłu papierniczego—dn. 22 marca 1921 r. za № 237.

6) Robotników Miejskich — dn. 22 marca 1921 r. za № 236.

UWAGA: w statucie Zw. Zaw. Robotników miejskich skreślono całkowicie § 10 i wobec tego zmieniono kolejną numerację następnych paragrafów.

7) Robotników przemysłu Górniczego i Hutniczego— dn. 23 marca 1921 r. za № 239.

8) Robotników przemysłu Chemicznego—dn. 17 marca 1921 r. za № 232.

9) Robotników niefachowych— dn. 2 kwietnia 1921 r. za № 242.

UWAGA: po słowie „Związek", skreślono w statucie Zw. Rob. Niefachowych słowo „zawodowy".

10) Robotników przemysłu garbarskiego i pokrewnych — dn. 31 marca 1921 r. za № 243.

11) Dozorców domowych — dn. 5 kwietnia 1921 r. za № 244.

O zarejestrowaniu następnych Związków Zawodowych będziemy zawiadamiali w „Związkowcu Chrześcijańskim", podając datę i numer zaświadczenia wydanego przez Głównego Inspektora Pracy, oraz ewentualne zmiany w przytoczonym powyżej tekście Statutu Związków Zawodowych Ch. Z. Z. w Rpltej Polskiej.

Używane skrócenia: **Ch. Z. Z. w R. P.** — Chrześcijańskie Zjednoczenie Zawodowe w Rzeczypospolitej Polskiej; **R. G.** — Rada Główna; **W. R. G.** — Wydział Rady Głównej.

BUDUJMY MIŁEJ OJCZYŹNIE DOM...

Budujmy miłej Ojczyźnie dom
Wolności dom i siły:
Każda pierś bratnia — granitu złom,
Z jednej rodzimy bryły.
Każda pierś bratnia — cegła na mur
Dźwignięty mocą ducha,
A hasło nasze: jedności chór,
Co wiarą w jutro bucha.

Niech dni, co idą z wiecznych dróg
Zluzować czasów wartę,
Przez nasze odrzwia, przez nasz próg
Wstąpią na dziejów kartę
Od fundamentu, aż po szczyt
Otwórzmy światu wrota.
Niech nam jutrzenny jarzy świt.
Niech wzmaga dech żywota!

Z wzrokiem utkwionym w oną biel,
Co nocy mrok przegania,
Patrzmy, o bracia, w jeden cel:
W cel wielki zmartwychwstania!
Cokolwiek czynim, czynim tak,
By przyszłość rosła z pracy:
Polska — to plon nasz i nasz znak:
Budujmy dom, rodacy!

Marja Konopnicka.

Z POLSKI.

Wieści z Suwalszczyzny. W dniu 16 i 17 kwietnia b. r w Augustowie i Suwałkach odbyły się wielkie zgromadzenia ludowe, na których przemawiali posłowie ks. Z. Kaczyński i Ludwik Gdyk. Stanowisko partji chrześcijańsko-demokratycznej w stosunku do polityki zagranicznej, do konstytucji i reform społecznych spotkało się z gorącym uznaniem ze strony zebranych tak robotników i włościan, jak i inteligencji. Rzeczą charakterystyczną jest, że za wnioskiem votum zaufania dla sejmowego klubu chrześcijańsko-demokratycznego głosowali także, nieliczni coprawda, socjaliści suwalscy.

Uświadomienie narodowe i przywiązanie do Ojczyzny, pomimo ciężkich w Suwalszczyźnie warunków ekonomicznych, należy zawdzięczać w niemałej mierze owocnej działalności miejscowych stowarzyszeń i kooperatyw robotników chrześcijańskich. Pomimo usilnej agitacji kilku prowodyrów i odwiedzin częstych posłów socjalistycznych, socjaliści nie mają najmniejszego powodzenia.

Odznaczenie. Inż. Stefan Bryła, członek Zarządu Głównego Chrześcijańsko-Narodowego Stronnictwa Pracy, otrzymał Krzyż Walecznych za czynny i wydatny udział w obronie Lwowa.

Nowości wydawnicze. P. Stefan Włoszczewski, kierownik sekretarjatu Chrześcijańskiego Zjednoczenia Zawodowego w Warszawie, wydał niedawno zajmującą broszurę p. t. „Bolszewizm, satanizm, sjonizm, cywilizacja". Autor z praktykami bolszewickiemi zapoznał się osobiście podczas niedawnego pobytu w Rosji i z tego powodu jego tem głębsze mają znaczenie, że są oparte na bezpośrednich spostrzeżeniach.

Popierajmy przemysł krajowy.

ZE ŚWIATA.

Wycieczka dziennikarzy bałtyckich. Polska agencja prasowa w Rydze zajęła się sprawą zorganizowania wycieczki dziennikarzy fińskich, łotewskich i estońskich do Polski. Przyjazd dziennikarzy nastąpi prawdopodobnie w czerwcu.

Lenin grozi opuszczeniem partji. Według wiadomości otrzymanych w Londynie z Rygi, Lenin oświadczył, co następuje, na zebraniu komunistów rosyjskich w Moskwie:

„Albo partja nasza zaprowadzi w polityce swej zmiany radykalne, albo też ustąpię ze stanowiska przewodniczącego tej partji".

Słowa te mają związek z podanemi już poprzednio wiadomościami o przyznaniu się przywódców bolszewickich do bankructwa ich systemu, który doprowadził Rosję tylko do nędzy i rozpaczy.

KOMUNIKATY STOWARZYSZENIA.

Do wiadomości naszych kolegów podajemy, że Stow. Rob. Chrześc. wzięło w dzierżawę ogrody: w Kazimierzu, Elizówce i na Klinie.

Ogólne Roczne Zebranie Sprawozdawcze.

Zarząd Stowarzyszenia Robotników Chrześcijańskich zawiadamia niniejszem Szanownych Członków, że roczne ogólne Sprawozdawcze Zebranie Stowarzyszenia, oraz działu Kooperatywnego odbędzie się **w niedzielę, dnia 1 maja** b. r., o godz. **5** po południu w dolnej sali gmachu po-Dominikańskiego.

Porządek dzienny zebrania będzie następujący:

1. Zagajenie zebrania.
2. Wybór przewodniczącego.
3. Odczytanie protokułu poprzedniego ogólnego zebrania.
4. Odczytanie sprawozdania ogólnego i bilansu oraz protokułuk omisji rewizyjnej.
5. Zatwierdzenie bilansu i podziału zysków.
6. Uchwalenie budżetu na rok 1921.
7. Wybór 3 członków Zarządu i 3 zastępców.
8. Wybór 3 członków Komisji Rewizyjnej
9. Wolne wnioski.

UWAGA:

W razie niedojścia zebrania do skutku o godz. 5 ej w terminie pierwszym, następne odbędzie się tegoż dnia i na tejże sali **o godz. 6-ej** i uważane będzie za prawomocne bez względu na ilość obecnych na zebraniu Jednocześnie podajemy do wiadomości wszystkich Członków, że sprawozdanie bilansowe jest wyłożone do przejrzenia w biurze Stowarzyszenia, Krakowskie Przedmieście 7, codzień z wyjątkiem niedziel, w godzinach biurowych. Według przyjętego zwyczaju w dniu 1 maja o godz. 9 rano ks. kanonik **Szeleźniak**, Patron Stowarzyszenia, odprawi w kościele na Bronowicach nabożeństwo, na które Zarząd zaprasza wszystkich Członków. Po Mszy św. ks. Patron wygłosi okolicznościowe przemówienie.

Redaktor: **Stanisław Kussyk.**
Drukarnia Ziemiańska Kościuszki 10.
Wydawnictwo Stowarzyszenia Robotników Chrześcijańskich w Lublinie.